గమనం మధురం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

తన స్నేహితులనుండి లభించే స్నేహబలంతో తన జీవనశైలిని మార్చుకుంది. వేణుతో ధైర్యంగా మనసులో మాట చెప్పటం నేర్చుకుంది.

"మీతో కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి" ఒక ఆదివారం టిఫిన్ తిన్న తరవాత పేపరు చదువుతున్న వేణుతో చెప్పింది రాజి.

"ఏంటి?" పేపరులోనుండి తల ఎత్తకుండానే అడిగాడు.

"కాస్త పేపరు పక్కన పెడతారా?"

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు వేణు. ఇలా ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదు రాజి.

"నేను నా జీవితంలో కొన్ని మార్పులు తెచ్చుకోవాలి. ముఖ్యంగా ఆరోగ్య విషయంలో. ఎందుకంటే నాకు ఇప్పుడే చనిపోవాలని లేదు. ఇన్నాళ్ళూ నేను కేటరింగ్ చేశాను. ఇంక ఆ పనులు ఆపేద్దామనుకుంటున్నా. మనకు డబ్బులు ఇబ్బంది లేదు, పైగా పిల్లలిద్దరూ నన్ను స్ట్రెయిన్ అవ్వొద్దని ప్రామిస్ చేయించుకున్నారు.

"ఏం చేస్తావు రోజంతా ఇంట్లో కూర్చుని" వేణుకు నచ్చలేదు రాజి మాటలు. నిజం చెప్పాలంటే తన రెండు షాపుల మీద వచ్చే ఆదాయంతో పోలిస్తే రాజి కేటరింగ్ ద్వారా వచ్చే ఆదాయం ఓ వంతు మాత్రమే. అయినా సరే తన పర్మిషన్ అడగకుండా రాజి నిర్ణయించుకుని తనకు చెప్పటం నచ్చలేదు.

"ఏమో ఏమి చెయ్యాలో నిర్ణయించుకోలేదు. ఖాళీగా అయితే కూర్చోను."

వేణు మౌనంగా ఉండటం చూసి లేచి వెళ్ళిపోయింది రాజి.

వేసవి మొదలవ్వటంతో రోజూ ప్రొద్దున, సాయంత్రం ఖచ్చితంగా వాకింగ్‌కు వెళ్ళటం మొదలుపెట్టింది. మొదట్లో ఒక మైలు నడవటం చాలా కష్టంగా అనిపించేది. ఆహారంలో కూడా మార్పులు చేసుకుంది.

ప్రియ వలన తనకు తెలియని విషయాలు కొన్ని తెలుసుకుంది. అనితతో రెగ్యులర్‌గా ప్రతివారం మాట్లాడూతుంటే తన ప్రపంచపు పరిధి పెరిగినట్లుగా అనిపించేది.

ఆరోగ్యం, షుగర్ లెవెల్స్ కంట్రోల్లోకి వచ్చాక వారానికి మూడు రోజులు సూప్ కిచెన్‌లో పేదవారికి ఆహారం పెట్టేచోట, వంటలో సాయం చెయ్యటానికి వెళ్ళటం మొదలు పెట్టింది. కాస్త తోటపని, వారాంతాలలో గుడిలో సేవ.. నెమ్మదిగా రాజి మనస్సులోని నెగెటివ్ ఆలోచనలు తనను తాను తక్కువ చేసి ఆలోచించుకోవటంలాంటివి తగ్గిపోయాయి. తన ఆలోచనా సరళి ఎంతో మారింది. కుంచించుకు పోకుండా పిల్లలతో నవ్వుతూ మాట్లాడటం మొదలుపెట్టింది.

శ్వేత కూడా రాజి విషయంలో చాలా మారింది. ప్రియతో మాట్లాడిన తరవాత శ్వేత చాలా సిగ్గుపడింది. తను సవిత తల్లి అయితే మాత్రమేంటి? చిన్నప్పటినుండి చక్కగా తనకు అన్నీ సమకూర్చుంది. కానీ తను ఎన్నడూ రాజి గురించి ఎక్కువ ఆలోచించలేదని విశ్లేషించుకుని, రాజితో ఫోన్‌లో మాట్లాడటం మొదలుపెట్టింది.

శ్వేత రెండు నెలల క్రితం చెప్పింది తానొక అబ్బాయిని ఇష్టపడుతున్నానని అతనినే పెళ్ళి చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను. అది కూడా చాలా క్యాజువల్‌గా థాంక్స్ గివింగ్‌కి ఇంటికి వచ్చినప్పుడు భోజనం చేస్తూ చెప్పింది.

సాత్విక్‌కు ముందే తెలుసనుకుంటా ఈ విషయం మౌనంగా భోజనం మీదే పూర్తి ఏకాగ్రత చూపుతూ తినడం మొదలుపెట్టాడు.

వేణు మనస్తత్వం తెలిసిన రాజి భయపడింది. రాబోయే యుద్ధం తలచుకుని, ఇన్ని సంవత్సరాలుగా అమెరికాలో ఉంటున్నా చాలా పాత పద్ధతిగా ఆలోచిస్తాడు. ఎప్పుడో చెప్పేశాడు శ్వేతకు. తానే సంబంధం చూస్తానని ఒప్పుకోవాలని. శ్వేత హైస్కూలు ప్రామ్ డాన్సుకు వెళ్ళే విషయమై ఎంత గొడవయ్యిందో ఇంకా గుర్తుంది రాజికి. దాదాపు రెండేళ్ళనుండి ఏవో సంబంధాలు చూస్తున్నాడు. కొన్ని అవతల నుండి కుదరలేదు. కొన్ని శ్వేత ఒప్పుకోలేదు.

"ఎవరా అబ్బాయి?" కాసేపటికి అడిగాడు వేణు.

"మా ఆఫీసులోనే చేస్తున్నాడు. నేను ఉద్యోగంలో చేరినప్పటినుండీ పరిచయం, స్నేహం. అమెరికన్" క్లుప్తంగా చెప్పింది. అక్కడ పేలబోయే అగ్నిపర్వతం గురించి మానసికంగా ఎప్పుడో సిద్ధపడింది శ్వేత,

శ్వేతకు తన తండ్రి మనస్తత్వం బాగానే తెలుసు. చిన్నప్పటినుండీ నానమ్మ, నాన్న ప్రభావంతో కొంచెం సంకుచిత మనస్తత్వంతో పెరిగినా కానీ కాలేజ్‌కి బైటకు వెళ్ళి స్వంతంగా బ్రతకటం మొదలుపెట్టాకే, మనుష్యులను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవటం, ఎదుటి వాళ్ళతో ఎలా ప్రవర్తించాలి, తన మానసిక పరిధులను పెంచుకోవటం మొదలు పెట్టింది. నెమ్మది నెమ్మదిగా తనలో మంచి పరివర్తన వచ్చింది.

"ఇలాంటి వేషాలే వద్దని నీకు ఎన్నోసార్లు చెప్పాను. అమెరికా వచ్చినంత మాత్రాన మన జాతి సంకరం చెయ్యటానికి నేను ఒప్పుకోను. మన వాళ్ళల్లోనే నేను ఎన్ని మంచి సంబంధాలు చూపించాను నీకు. నేను చూపిన వాటిల్లోనే ఏదో ఒకటి ఒప్పుకో. అంతే. ఒక తెల్లవాడిని మాత్రం అల్లుడిగా ఒప్పుకోను" ఖచ్చితంగా చెప్పాడు.

ఓ క్షణం తండ్రి వైపు తీక్షణంగా చూసింది శ్వేత. శ్వేత మొహం గమనించి కాస్త వాతావరణం తేలికగా మార్చాలని అడిగింది రాజి - "ఆ అబ్బాయి వివరాలేంటి శ్వేత? పేరేంటి, పేరెంట్సు ఎక్కడుంటారు?"

"చూడు నాన్న - ఇదీ అడగాల్సిన పద్ధతి. నేను ఒకరిని ఇష్టపడుతున్నానంటే, అతని వివరాలేంటి? నేను ఎందుకు ఇష్టపడుతున్నాను, ఎలాంటివాడు అని అడగాలి. అంతేకాని ఏ జాతివాడు అని కాదు" శ్వేత ఎప్పుడూ ఖచ్చితంగా మాట్లాడుతుంది. అందులోను గత ఏడేళ్ళుగా బైట ప్రపంచంలో బ్రతకటంలో, స్వతంత్రంగా అన్ని నిర్ణయాలు తీసుకోవటం అలవాటు అవ్వటంతో, తండ్రి మాటలు పద్ధతి చాలా చిరాకును కోపాన్ని కలిగించాయి.

వేణు మాట్లాడబోతుంటే ఆపింది శ్వేత.

"ముందు నేను చెప్పేది వినండి. విలియం నేనూ ఒకే టీంలో పనిచేస్తున్నాం. ఇద్దరం ఎం.బి.ఏ కూడా చేస్తున్నాం ఇప్పుడు. వాళ్ళ అమ్మ అరిజోనాలో ఉంటారు. ఇద్దరు అన్నలు. తండ్రి వీళ్ళ జీవితంలో లేడు. వీళ్ళ చిన్నప్పుడే విడాకులు అయిపోయాయి. చాలా మంచివాడు, కష్టపడే స్వభావం, నేనంటే చాలా ప్రేమగా ఉంటాడు. మన ఇండియా అన్నా,

సాంప్రదాయాలన్నా చాలా ఇష్టం తనకు. గమ్మత్తుగా నాకంటే ఎక్కువ కారం తింటాడు. అవుట్ డోర్ యాక్టివిటీస్ బాగా ఇష్టం. హైకింగ్, సైక్లింగ్ ఇలా వీకెండు వస్తే ఏదో ప్లాను చేస్తాడు."

తండ్రి మొహం వైపు చూసింది. ఏమీ మాట్లాడలేదు వేణు. "ఇదిగో తన ఫోటో" ఫోనులో ఉన్న ఫోటోని రాజికి చూపింది.

చక్కగా ఉన్నాడు. చురుగ్గా ఉన్న కళ్ళు, నవ్వు మొహం, ఎత్తుగా ధృఢంగా ఉన్నాడు. ఫోన్ వేణుకు ఇచ్చింది రాజి. వేణు తీసుకోలేదు.

"తల్లితండ్రులు విడిపోయారు తండ్రి ఎక్కడున్నాడో తెలియదు. ఇలాంటి ఫ్యామిలీ నుండి వచ్చిన వాడికి కుటుంబం గురించి ఏమి తెలుస్తుంది? కుటుంబ విలువలు ఏమి తెలుస్తాయి? నిన్నూ అలాగే వదిలెయ్యడని గ్యారెంటీ ఏంటి?" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు వేణు.

సాత్విక్, శ్వేత చివ్వున తలెత్తి వేణువైపు చూశారు. ఇంత ఘోరంగా కూడా మాట్లాడగలడా అని ఆశ్చర్యపడ్డారు.

శ్వేత మాట్లాడబోతుంటే సాత్విక్ ఆపాడు.

"ఇలా ఎలా మాట్లాడుతున్నావు నాన్నా. అతని కుటుంబంలో ఉన్న ప్రాబ్లమ్స్ మనకు తెలియదు. తల్లిదండ్రులు ఏ పరిస్థితుల్లో విడిపోయారో తెలియదు. అతనికి కుటుంబ విలువలు లేవని ఎలా తేల్చేశారు? తల్లి ఎంత కష్టపడి అందరిని పెంచింది, విలియం ఎంత కష్టపడి చదువుకుని అక్కతోపాటు ఉద్యోగం చేస్తున్నాడని అర్థం కావట్లేదా? పైగా అక్క చిన్న పిల్లకాదు, అమాయకురాలు కాదు, లోకం తెలియనిది కాదు. తనేమీ తొందరపాటు నిర్ణయాలు తీసుకోదు. ఇద్దరూ ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటున్నామని చెప్పింది. అతనితో తను హ్యాపీగా ఉందని చెప్పింది. ఇది అర్థం చేసుకోకుండా, అక్క ఫీలింగ్స్‌కి గౌరవం లేకుండా మాట్లాడటం నాకేమీ నచ్చలేదు. రా అక్కా! ఏదైనా మూవీకి వెళదాం" అంటూ విసురుగా లేచి వెళ్ళిపోయాడు సాత్విక్. అతని వెనకే శ్వేత కూడా.

"ఏంటీ వీళ్ళ ప్రవర్తన. ఇలాగేనా నాతో మాట్లాడేది? నేను వీళ్ళ చెడు కోరతానా? ఎందుకు సంపాదిస్తున్నాను ఇదంతా. వాళ్ళ కోసం కాదా? మన పద్ధతులు సాంప్రదాయం అంటూ ఏమీ లేదా? వీళ్ళ చిన్నప్పటినుండి ఎంత కష్టపడ్డాను అమెరికన్ల మాదిరిగా ఉండకూడదు అని - ఇద్దరూ కూడబలుక్కుని, ఇలా ఎదురు తిరుగుతున్నారు. ఏమి తక్కువ చేశాను వీళ్ళకు? ఎంత మంచి సంబంధాలు చూశాను శ్వేత సుఖపడుతుందని."

వేణు కోపంతో అరుస్తుంటే ఏమీ మాట్లాడలేదు రాజి.

శ్వేతకూడా పంతం పట్టినట్లు వాళ్ళ నాన్ననే ఎయిర్‌పోర్ట్‌కు రమ్మని పిలిచింది. వెళ్ళను అని మొండికేస్తాడేమో అని రాజి కంగారు పడింది. విలియం ముందు శ్వేత చులకన అయిపోతుందేమో అని. ఒకటికి రెండుసార్లు గుర్తు చేసింది ఎయిర్ పోర్ట్‌కు వెళ్ళాలని.

వేణు వెళ్ళి ఇద్దరిని ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు. ఎటూ భోజనం వేళ కాబట్టి లంచ్ రెడీ చేసింది రాజి.

"తన కోసం అమెరికన్ ఫుడ్ ఏమీ వద్దు పిన్ని, ఇండియన్ ఫుడ్ ఇష్టపడతాడు" అని శ్వేత ముందే చెప్పటంతో అన్నీ తెలుగు వంటలే చేసింది.

సాత్విక్ కూడా ఉదయం వచ్చాడు.

"అమ్మా! డోన్ట్ వర్రీ అంతా బాగానే అవుతుంది" రాజి మొహంలో టెన్షన్ చూసి అనునయించాడు సాత్విక్.

కూరలన్నీ సాత్విక్, రాజి టేబుల్ మీద సర్దుతుండగా, తలుపు తీసిన శబ్దం వినబడింది.

దానితో పాటే "హాయ్ ఎవ్రీ బడీ" అన్న శ్వేత గొంతు వినపడింది.

రాజి చేతులు తుడుచుకుంటూ ముందు గదిలోకి వచ్చింది.

"రండి కూర్చోండి" మర్యాదగా అంది విలియంను చూస్తూ.

"దీసీజ్ మై మామ్" అంటూ పరిచయం చేసింది శ్వేత. చాలా ఆనందంగా అనిపించింది రాజికి, మొట్టమొదటిసారి శ్వేత అలా అనటం.

"నమస్తే" చేతులు జోడించి చక్కగా చెప్పాడు విలియం. అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించింది రాజి.

ముచ్చటగా అనిపించాడు, ఆరడుగుల పొడవు, మరీ తెల్లగా లేడు. కాలిఫోర్నియా ఎండల వలనేమో. జుట్టు మాత్రం లేత గోధుమ రంగు.

"చాలా బాగున్నాడు శ్వేత" శ్వేతకు మాత్రమే వినిపించేట్లు చెప్పింది రాజి.

"వాట్సప్ డ్యూడ్" సాత్విక్ భుజం చరుస్తూ అన్నాడు విలియం. ఇద్దరికీ పరిచయం ఉందన్న విషయం స్పష్టంగా అర్థం అయింది.

ఇంతలో వేణు కూడా లోపలికి రావటం చూసి "శ్వేత విలియంకు గెస్ట్ రూం చూపించు. ఇద్దరూ ఫ్రెష్ అయ్యి రండి లంచ్ తింటూ మాట్లాడుకోవచ్చు. ఇప్పటికే లేట్ అయ్యింది" అన్నది రాజి.

అందరూ టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాక, ఆ వంటల పేర్లు చెప్పింది శ్వేత - "పులిహోర, బెండకాయఫ్రై, గుత్తివంకాయ, మామిడికాయ పప్పు, చికెన్, ఎగ్, రైస్." ఒక్కో గిన్నె మూత తీస్తూ చెప్పింది.

"మిమ్మల్ని చాలా కష్టపెట్టాను. నాకోసం ఇన్ని చేశారు" చాలా మర్యాదగా నొచ్చుకున్నట్లు అన్నాడు విలియం.

"నాకు ఏమీ కష్టంలేదు. వంట చెయ్యటం ఇష్టం. పైగా ఫ్యామిలీ కోసం చెయ్యటం ఇంకా సంతోషంగా ఉంటుంది."

ఫ్యామిలీ అనేమాట కావాలనే అన్నది రాజి, విలియం కూడా ఈ కుటుంబంలో ఓ భాగమే అన్నట్లు.

ఆ మాటకు శ్వేత మొహం విచ్చుకోవటం, వేణు మొహం చిట్లించటం ఒకేసారి జరిగింది.

రాజి వేణు మొహంలోని మార్పులు పట్టించుకోదలచుకోలేదు. శ్వేత అతనితో సంతోషంగా ఉంది అది చాలు.

భోజనం చేస్తూ ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు వేణు. పిల్లలు ముగ్గురు చాలా సరదాగా మాట్లాడుకున్నారు. విలియం మాట్లాడే పద్ధతి, మర్యాద ఎంతో నచ్చింది రాజికి. అన్ని వంటలు రుచి చూశాడు.

"ఎన్నో ఇండియన్ రెస్టారెంట్స్‌లో తిన్నాను కానీ ఇవే కూరగాయలుతో చాలా డిఫరెంట్‌గా ఉన్నాయి. మీ ఫ్యామిలీ రెసిపీలా ఇవన్నీ? ఎంత రుచిగా ఉన్నాయో. చాలా ఎక్కువ తినేశాను." అన్నాడు విలియం.

అందరూ తినేసి ఫ్యామిలీ రూంలో కూర్చున్న తరువాత అందరికి ఫ్రూట్ కస్టర్డ్ తెచ్చింది, చిన్న చిన్న కప్పుల్లో సర్ది.

"అమ్మో పిన్ని ఇంకేంటో తెచ్చావు. నా వల్లకాదు" శ్వేత రాజిని చూస్తూనే అంది.

"ఏమీ లేదు ఫ్రూట్స్ అంతే" టేబుల్ మీద పెట్టింది. "తీసుకోండి అందరూ" అంటూ

"మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ ఘంటా! నా గురించి మీతో అంతా చెప్పానని శ్వేత చెప్పింది. ఇంకా నా గురించి ఏమన్నా తెలుసుకోవాలంటే, అనుమానాలు ఉంటే నన్ను అడగండి. నాకు శ్వేత అంటే చాలా ఇష్టం. తనను చాలా బాగా చూసుకుంటాను. మీ బ్లెస్సింగ్స్‌తో తనను పెళ్ళి చేసుకోవాలని అనుకుంటున్నాను."

చెప్పాల్సింది చెప్పేసినట్లు గట్టిగా ఊపిరి వదిలాడు విలియం.

"మీ అమ్మా నాన్నా విడిపోయారని చెప్పింది శ్వేత..."

"అవును. అందుకేనేమో నాకు భార్యాభర్తల రిలేషన్ ఎంత బాగుండాలో, ఎంత ప్రేమగా గౌరవంగా ఉండాలో బాగా తెలుసు."

వేణు ఏదో అనబోతుండగా శ్వేత ఆపింది.

"నాన్నా! మేము మిమ్మల్ని గౌరవిస్తున్నాం అందుకే మీ ఆశీర్వాదం అడిగాం. నేను విల్‌తో చాలా సంతోషంగా ఉన్నాను. ఆ సంతోషాన్ని ఒదులుకోలేను. మీరు ఒప్పుకున్నా ఒప్పుకోకపోయినా మా పెళ్ళి జరుగుతుంది. ఒప్పుకుంటే అందరం ఇంకొంచెం ఎక్కువ సంతోషంగా ఉంటాం. విల్ వాళ్ళ మదర్‌ను నేను కలిశాను, ఆవిడ ఎంతో బాగా మాట్లాడారు. మీరు కూడా విల్‌తో మంచిగా ఉంటారని ఆశిస్తున్నాను."

వేణు కాసేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు. "సరే మీరు రెస్ట్ తీసుకోండి నేను షాపుకు వెళ్ళాలి" అని వెళ్ళిపోయాడు.

నిట్టూర్చింది. కిచెన్ సర్దుతుంటే శ్వేత వచ్చి ఖాళీ అయిన గిన్నెలు డిష్ వాషర్‌లోపెట్టి, క్లీనింగ్‌లో హెల్ప్ చెయ్యసాగింది.

"డోంట్ వర్రీ శ్వేత. ఒప్పుకుంటారులే. నేను కూడా రాత్రికి మాట్లాడతాను మళ్ళీ" ఓదార్పుగా అంది రాజి.

"చాలా థాంక్స్ పిన్ని" ఆనందంగా చెప్పింది శ్వేత,

"ఇదివరకెపుడన్నా చికాగో వచ్చావా విలియం?" వాతావరణం తేలిక చెయ్యడానికి అడిగింది రాజి.

"ప్లీజ్ నన్ను విల్ అని పిలవండి. ఫ్రెండ్స్ అందరూ అలానే పిలుస్తారు. చికాగో రావడం ఇదే మొదటిసారి."

"రేపు సాయంత్రం తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నారు కదా! డౌన్ టౌన్ చూపించవా శ్వేతా?" అడిగింది రాజి.

"నిజమే! లెట్స్‌గో" అన్నాడు సాత్విక్.

"రాత్రికి లేట్ అవుతుంది పిన్ని ఫోన్ చేస్తాను. మేము డిన్నరు బైట తినేసి వస్తాం" వెళుతూ చెప్పింది శ్వేత.

రాత్రి ఇంటికి ఆలస్యంగా వచ్చాడు వేణు. పిల్లలు ఇంట్లో లేరన్న ధైర్యంతో భోజనం చేశాక అడిగింది రాజి.

"ఏమి చెప్పదలచుకున్నారు శ్వేతకు?"

"ఏమి చెప్పాలి? అమెరికా వచ్చినందుకు కనీసం ఎవరో ఒకరు ఇండియన్ అయితే చాలు అనుకున్నా ఈ రెండేళ్ళుగా శ్వేత మొండితనం చూసి. కానీ ఏకంగా వేరే మతం, వేరే భాష - ఎలా ఒప్పుకోవాలి? అయినా నువ్వేంటి తెగ సమర్ధిస్తున్నావు. నాకు ఇష్టం లేదన్న విషయం తెలిసి కూడా నన్ను వ్యతిరేకిస్తున్నావా?"

"మీరు కూడా ఒకటి ఆలోచించండి. మన కులంలోని అబ్బాయితో శ్వేత పెళ్ళి చేస్తే, ఇంత సంతోషంగా ఉండగలదన్న గ్యారెంటీ ఇవ్వగలరా? పోనీ శ్వేత ఏమన్నా పదహారేళ్ళ పిల్లా? మెచ్యూరిటీ లేకుండా ఆలోచిస్తుందా? నిజం చెప్పండి. మన రిలేషన్ ఎలా ఉందో ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? మనస్ఫూర్తిగా ఏనాడైనా మాట్లాడుకున్నామా? ఇన్నేళ్ళకి మీకు

వ్యతిరేకంగా నోరు విప్పాను అదీ పిల్లల కోసం. ఆలోచించండి, పెళ్ళికి ఒప్పుకుని మీ గౌరవాన్ని నిలుపుకుంటారో లేక, మనకు ఎంతో మర్యాద ఇచ్చిన పిల్లలకు, మనకు సరైన సంస్కారం లేదని నిరూపిస్తారో మీ ఇష్టం."

ఇక చెప్పేది ఏమీ లేనట్లుగా బెడ్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయింది రాజి.

"మొత్తానికి కథ సుఖాంతం అయ్యిందన్నమాట" అడిగింది అనిత.

వీకెండులో ప్రియ, అనితతో కాన్ఫరెన్స్ కాల్ చేసి అంతా చెప్పింది రాజి.

"వింత మనస్థత్వం తనది. చాలారోజులు నేను, ఏంటి ఇలాంటి పెంపకం, అత్తగారు ఇంత మూర్ఖత్వంతో పెంచారు అనుకున్నా. కానీ తరవాత నాకే అనిపించింది, తల్లి కొంత పునాది మాత్రమే వేస్తుంది. అసలు వ్యక్తిత్వం బైట ప్రపంచంలోకి వచ్చినప్పుడు పెరుగుతుంది. కూతురు ఎదురు తిరిగి మీ గౌరవం కాపాడుకోండి అన్నందుకు ఒప్పుకున్నారు. పెళ్ళి సింపుల్‌గా చేసుకుంటాను అన్నది శ్వేత."

"నీకు ముందే చెప్పాగా రాజి. విల్ మంచి అబ్బాయి. నిజాయితీగా ఉంటాడు. అతని గురించి నువ్వు చెప్పాక, గమనించాను బాగా" చెప్పింది ప్రియ.

"పెళ్ళి వచ్చే సమ్మర్‌లో అని అంటున్నారు శ్వేత, విల్. ఈ లోపల ఇండియా వెళదాం ఒసారి పెళ్ళికి షాపింగ్ చేసినట్లు ఉంటుంది, విల్‌కి తాజ్‌మహల్ ఢిల్లీ ఇలా ఏమైనా చూపిద్దాం అంటుంది శ్వేత. వేణు వచ్చేదాకా నమ్మకం లేదు"

"వాళ్ళతో నువ్వు వెళ్ళు రాజి. ఎప్పుడో వెళ్ళావు కదా ఇండియా, అందరిని చూసిరా నువ్వు కూడా" నచ్చ చెప్పింది అనిత.

"నేను కూడా అదే అనుకుంటున్నా. మీకు తెలుసుగా అక్కవాళ్ళింట్లో ఏ శుభకార్యానికి వెళ్ళలేదు. అమ్మ పోయాక తిరిగి వెళ్ళనే లేదు. వేణుతో కొంచెం ధైర్యంగా మాట్లాడటం నేర్చుకుంటున్నా. ఆయన మారరు, కానీ నేను కూడా మరీ ఇదివరకు లాగా ఉండదలచుకోలేదు. నేను ఆ ఇంట్లో పోవలసిన దానినే. అది నా ఇల్లు కూడా కదా! ఇద్దరు పిల్లలు ప్రేమగా ఉంటున్నారు. నాకు అది చాలు" స్థిమితంగా చెప్పింది రాజి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments